

Medium Isabelle Duchêne

Universeel bewustzijn als werkgever

Binnenkort wordt ze vijftig, het Belgische medium Isabelle Duchêne. Dat betekent dat ze ruim vier decennia ervaring heeft met haar mediamieke gave en het werken met spirit en gene zijde. Wat heeft ze geleerd over het vak? Isabelle: “Veel begiftigden blijven hangen in *psychic reading*, ofwel het lezen van de energie van de cliënt. Ze hebben geen contact met de spirituele wereld of vertoeven hoogstens in de astrale laag. Prima natuurlijk. Maar pas als spirit er is, gaat de hemel écht open.”

TEKST: NIELS BRUMMELMAN & ISABELLE DUCHÊNE
FOTO'S: SHANNON TAGGART

Isabelle Duchêne werd zich ervan bewust dat er meer is tussen hemel en aarde na het overlijden van haar opa begin jaren tachtig. Ze was pas acht, maar niet onbekend met het paranormale: “De gave is in mijn familie van generatie op generatie doorgegeven. Mijn opa, die ik na zijn dood bleef zien, was bijvoorbeeld ook paranormaal. Ik groeide op in de jaren zeventig, een decennium met, ook in België, toenemende aandacht voor het buitenzintuigelijke. Ik herinner me educatieve programma’s als *Teleac* en *Zienswijze*, maar ook de stormachtige opkomst van fenomenen als de paragnost Gerard Croiset en de ‘lepelbuiger’ Uri Geller. Later kwamen daar het Veronica radioprogramma *Het Zwarte Gat* en het maandblad *ParaVisie* bij. Best wel een revolutionaire tijd, want daarvoor werd alles simpelweg weggelachen en weggehoond.”

Eten en drinken

Als tiener en adolescent doet Isabelle veel aan mediatie en zelfonderzoek. Ze polst bij haar oom, die priester is, en ontvangt af en toe wat kruimeltjes kennis. Ze ontdekt het Britse medium Rosemary Brown, van wie het boek *Unfinished Symphonies* nog steeds, zoveel jaren later, naast haar bed ligt en van wie ze nu zegt dat het haar rots in de branding was in de onstuimige jaren van ontluikend mediumschap. Maar haar ontwikkeling komt pas écht in een stroomversnelling terecht als ze in 1988 het *Arthur Findlay College* ontdekt: “Ik mocht er pas naartoe toen ik mijn middelbare school afgerond had. En zo kwam het dat ik begin jaren negentig les kreeg van mastodonten uit de scene als Gordon Higginson en Glyn Edwards. Zij hebben me terug de wereld in gestuurd, met als taak het authentieke mediumschap en het spiritisme, met als

*‘Als medium
ontwikkelt spirit jou,
niet andersom’*

centrale blikvanger de séance, verder te verkondigen en te verspreiden in België. Pionierswerk, want heel veel was er nog niet.” Nu ze inmiddels een gerenommeerd medium is in België en ver daarbuiten, wil Isabelle één ding duidelijk maken. Alle eer gaat naar spirit, naar haar contacten aan gene zijde. “Want”, zo stelt ze: “Spirit ontwikkelt jou, niet andersom.” En: “De spirituele wereld heeft mij de kans gegeven om mijn helderziendheid op een natuurlijke manier te ontwikkelen. Net als een kind dat leert lezen en schrijven. Ik heb het nooit als onaangenaam ervaren. Sterker nog, ik dacht lange tijd dat iedereen kon wat ik leerde. Maar dat bleek een ernstige misvatting, zo ontdekte ik later.” Het spiritisme als levenswijze betitelen, gaat voor de Belgische niet ver genoeg. Voor haar is het eten en drinken, iets waarmee ze opstaat en ’s avonds laat mee naar bed gaat. Niet zoals een religie, maar meer als een innerlijk weten. Een ‘weten-schap’ zo je wilt, maar wel eentje die nooit in inertie of dogmatisme vervalt: “Ontwikkelen doe je je hele leven, het stopt nooit. Waarbij ik altijd zeg: iedereen kan fietsen, maar niet iedereen wint de Tour de France. Met andere woorden: naast aanleg, vraagt het om heel veel toewijding, training en geduld.”

Stop de labels

Ieder mens brengt zijn eigen, unieke constellatie mee naar de aarde. Vandaar ook dat geen medium hetzelfde is en elk mediumschap op individueel niveau uniek. Hoe werkt het in Isabella’s geval? “Ik mag de andere wereld zien met mijn gewone ogen. Ik hoor stemmen of zie verschijningen. Heel letterlijk allemaal. Hoe letterlijk, dat hangt af van de omstandigheden, het doel van het contact en mijn eigen energielevel. Een medium zoals ik werkt in principe zonder voorkennis en zonder attributen om energieën aan te voelen. Dat laatste is meer het werk van de psychometrist en heeft met spirit in principe niets van doen. Ook overleden dierbaren beschikken over een vrije wil. Het is geen spelletje en actief oproepen is daarmee uit den boze. Ik stel me open en wacht af. Komt spirit, dan is dat mooi. Zo niet, dan niet. Respect voor spirit, voor je cliënt en voor jezelf begint ermee dat je eerlijk bent in het contact. Tegenwoordig laat spirit zich op verschillende manieren aan mij en mijn cliënten zien, waarbij vastlegging via ‘moderne’ middelen als fotografie en de bandrecorder niet geschuwd wordt. Er zijn vele wegen naar Rome en diverse typen van mediumschap. Laat iedereen vooral in zijn of haar waarde.” Maar hoe voorkom je dat je als medium met ongewenste energieën en/of entiteiten in aanraking komt? Of is dat überhaupt niet mogelijk? Volgens Isabelle staat of valt alles met de innerlijke bewustzijnsstaat van

het medium zelf: “Even kort door de bocht: ken uzelve! Wat je met je meedraagt in het leven spiegelt zich, of je nu medium bent of niet, in de buitenwereld. Alles wat er in de maatschappij op spiritueel vlak te vinden is, is meestal ook gerelateerd aan films. Mensen worden bewust en onbewust beïnvloed door tv, films, Hollywood en de eigen fantasie. Wat je niet kent, eet je niet; wat je niet kent, veroordeel je; wat je niet kent, vrees je. En dan is er, vanuit een innerlijke overlevingsdrang, nog de oerangst voor de dood. Vanuit deze angst en de vrees om de controle te verliezen, stopt men sinds de jaren negentig alles in hokjes of plakt het labels op. U bent homo, u bent transgender, u hebt ADHD, u hebt autisme, dat is spirit, Heilige Geest, entiteit, geest, overledene, spook, demon. Ik zou willen zeggen: stop met al die labels. We zijn universeel bewust-zijn in een mensenpakje, dat de weg naar huis zoekt.”

‘Mediumschap ontwikkelen vraagt, naast aanleg, om heel veel toewijding, training en geduld’

Liefde of angst?

Terugkerend naar het thema van het aantrekken van ‘verkeerde’ energieën, wil Isabelle het volgende kwijt: “Een mens kent slechts twee basisemoties: liefde en angst. Als jij in je liefde staat, trek je gelijkgestemde energie aan. Als jij nog met stukken trauma zit, dan dien je die eerst op te lossen vooraleer je je met de onzichtbare wereld inlaat. Zit je nog met enorme boosheid bijvoorbeeld, dan trek je vergelijkbare energie aan en trek je situaties aan die je emoties spiegelen. Op zulke momenten kun je als medium een energie of entiteit zien die boos lijkt of voelt. Daarom pleit ik in mijn opleiding eerst voor beantwoording van een vraag als: ‘Wie ben jij?’ Daarnaast is het van wezenlijk belang dat je als spiritistisch hulpverlener weet met welke spirits je werkt. Dat is immers je basis. Een schip gaat ook niet zonder kapitein de zee op, toch?” De wildgroei aan meestal kortdurende opleidingen of workshop tot mediumschap is Isabelle, juist vanwege al het voorgaande, een doorn in het oog: “Mensen denken na een weekend zichzelf medium te kunnen noemen. Ze gaan lesgeven, mede op basis van allerhande info die ze zelf op het internet opsnorren. Dit gecombineerd met conditioneringen, godsdienstige overtuigingen, fantasie en bijgeloof zorgt voor een explosief mixje dat tot veel onbegrip, angst en leed kan leiden. Jezus zei al: ‘In het huis van mijn Vader zijn vele kamers’. Met andere woorden: het universum barst van de energieën en entiteiten. Niet alles is opa en oma en het zijn niet louter de bloemetjes en de bijtjes die er de klok slaan. Ruim dus eerst je eigen zolder op voor dat je met energieën gaat werken die krachtiger zijn dan jijzelf. Uiteindelijk is het wel zo dat je pas iets nieuws gaat ervaren of zien als je daar ook klaar voor bent. Het groot-

‘We zijn universeel bewustzijn in een mensenpakje, dat de weg naar huis zoekt’

*‘Ik heb geleerd dat
overgave de sleutel is tot
ontwikkeling’*

ste gevaar is dan handelen uit onwetendheid en alles gaan beoordelen. Het is goed je grens aan te geven en je grenzen te kennen. Een goede verdediging is bovendien humor. Negativiteit haát humor. En relativeren helpt ook. Met je voeten op de grond en gezond verstand gebruiken. Wil je met een team van spirits werken? Gebruik dan geen drugs, alcohol of sjamanistische drankjes. Gebruik daarvan zal je ontwikkeling niet bespoedigen en vroeg of laat krijg je de rekening gepresenteerd. Gouden tips: drink veel water, eet gezond, neem op tijd rust en heb geduld. Mediums hebben over het algemeen een grotere behoefte aan magnesium, zink, vitamine B12, vitamine C en ijzer.”

Op de gevoelige plaat

Isabelle’s specialisaties zijn de spirituele fotografie en het fysieke mediumschap, waarbij geesten gebruikmaken van het lichaam van het medium om zich in de stof te manifesteren. Maar dat is niet van de ene op de andere dag zo gekomen: “Eén van de grondbeginselen waar mijn spirit team op hamert in ontwikkeling van mediumschap, is het zitten in je *home circle*. Zitten in de *power* of kracht van spirit, elke dag voor minstens een uur, en zitten voor je eigen ontwikkeling met aanzitters. Of zonder laatstgenoemden, maar dan wel in een gekaderde omgeving thuis. Spirit ontwikkelt je op je eigen tempo in dat wat mag en kan met het oog op jouw lichaam en mogelijkheden. En alles wat zich mag ontwikkelen, zal zich ontwikkelen. Mits de tijd daar rijp voor is én als het nuttig is voor je levensdoel en karma. Ik had nooit gedacht dat spirit met

mij de fysieke weg zou inslaan. Maar ik heb al lang geleden geleerd dat overgave de sleutel is tot ontwikkeling en dat tegenhouden je enkel belemmert en energetisch blokkeert.” Shannon Taggart is een Amerikaanse journaliste en beroepsfotografe die Isabelle tijdens de lockdown van 2020 via een internetverbinding met beeld fotografeerde. Terwijl de Belgische zelf in trance was en nauwelijks iets van haar omgeving meekreeg, was er op de foto’s duidelijk ectoplasma te zien (lichaamseigen substantie dat door spirit als manifestatievorm gebruikt wordt) dat als een masker over haar eigen gezicht schuift. ‘Een camera ligt niet’, zegt men weleens. Isabelle: “Het maakt niet uit welke soort camera je gebruikt. Mijn eerste foto’s van spirit werden midden jaren negentig nota bene gemaakt op van die polaroid-camera’s die meteen de foto’s ‘uitspuwen’. Op de beelden zag je mij in het kabinet zitten (donkere, afgesloten ruimte waarin het medium contact legt met spirit, red.). Maar ik bleek er verre van alleen, zo was op de foto’s achteraf te zien. Naast het werken met rood licht, dat de beste resultaten lijkt te geven, is er op het gebied van geestfotografie nog veel meer veranderd. Het digitale heeft het analoge nagenoeg verdrongen. En rook, water en andere natuurelementen blijken door spirit als canvas gebruikt te worden om hun aanwezigheid kenbaar te maken. Als je intentie en de energie goed is, zal spirit zich laten vastleggen. Waarom? Om te laten zien dat er een parallel bewustzijn bestaat naast die van onze aardse realiteit.” •